

LISTY MALOWANE DO NIEBA

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Listy malowane do nieba.

Cele

Cel ogólny:

Rozpoznawanie i nazywanie podstawowych emocji. Wczuwanie się w uczucia osób z najbliższego otoczenia.

Cele operacyjne

Dziecko:

- nazywa i przeżywa swoje emocje i uczucia (radość, smutek),
- podejmuje próby przedstawiania swoich emocji i uczuć przy użyciu charakterystycznych dla niego form wyrazu,
- uczy się wyrażać swoje rozumienie świata za pomocą języka mówionego,
- szuka wsparcia w sytuacjach trudnych,
- używa zwrotów grzecznościowych,
- współdziela w grupie, w parze.

Metody/Techniki/Formy pracy:

Improwizacja ruchowa R. Labana (muzyka relaksacyjna), „Burza mózgów”, indywidualna, w parach, grupowa, praktycznego działania.

Środki dydaktyczne:

Wyposażenie dla baz/grup, nagranie z muzyką relaksacyjną, karton (duży) z narysowaną postacią smutnego dziecka i wycięta z nowego kartonu tej samej wielkości radosna twarz tego dziecka.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Tablica interaktywna, aparat cyfrowy, dyktafon, komputer, odtwarzacz CD.

Opis przebiegu zajęć:

1. Zabawy ruchowe – improwizacja ruchowa z wybraną zabawką, przy muzyce relaksacyjnej. Nauczycielka prosi o wybranie zabawki i pokazanie, jak się nią bawimy i po skończonej zabawie odkładamy ją na miejsce. Prosi, aby dzieci wyrazem twarzy pokazały, że są zadowolone z zabawy, a potem smutne, że muszą odłożyć zabawkę.
2. Wprowadzeniem do zajęć jest rozmowa, co to jest smutek, kiedy jesteśmy smutni, co zrobić, żeby pozbyć się smutku.

Czy widziałeś kogoś smutnego w naszej grupie? Jaką miał minę?

Nauczycielka rozwiesza w widocznym miejscu (na ścianie) narysowane na dużym kartonie dziecko. Zwraca uwagę dzieci na jego smutną twarz.

3. Zabawa ruchowa zaproponowana przez dzieci: która zabawa sprawi radość nam wszystkim (**ważne:** wszystkie dzieci biorą w niej udział!).

4. Nauczycielka prowadzi rozmowę o radości: Co to jest, kiedy jesteśmy radosni, co nam sprawia radość, czy radości musimy się pozbyć? Czy widziałeś kogoś radosnego w naszej grupie? Jak wygląda mina radosnej osoby?

(Ważne: dzieci pokazują swoją radosną twarz innym dzieciom).

Nauczyciel wskazuje na sylwetkę smutnego dziecka na kartonie. W naszej grupie jest smutne dziecko, a my chcemy, żeby było radosne. Co możemy zrobić?

5. Nauczycielka przydziela zadania dla grup/baz:

- plastyczna – na stole leżą lupy, kredki, klej, brokat, w niewielkich naczynkach (ilość naczynek zależna od ilości kolorów włóczek) są pocięte na drobne kawałeczki, papier kolorowy, na białych kartonach narysowane kontury zabawek. Zadaniem dzieci jest ozdobienie zabawki dla smutnego dziecka, aby sprawić mu radość,
- lingwistyczna – zadaniem dzieci jest wybranie z kącika zabawki, którą chciałyby dać smutnemu dziecku do zabawy i nagranie pocieszenia dla tego dziecka,
- wizualno-przestrzenna – na stole leżą różne klocki. Zadaniem dzieci jest zbudowanie domu, w którym mogłoby zamieszkać smutne, bezdomne dziecko,
- aktorska – na stole są elementy stroju i akcesoria kłowna. Zadaniem dzieci jest przebrać się i nagrać rozśmieszającą historyjkę dla smutnego dziecka.

6. Podsumowaniem zajęć jest prezentowanie prac (dzieci podchodzą do postaci smutnego dziecka narysowanego na kartonie), pokazują, wyjaśniają, demonstrują. Zawsze kończą mówiąc: Zrobiłem/Zrobiłam to dla ciebie, bo ... (wyjaśniają, że chcą, aby dziecko było radosne). Nauczycielka podsumowuje, że trzeba zwracać uwagę na inne osoby wokół nas. Jeśli ktoś np. w domu jest smutny, warto pomyśleć, co mogę zrobić, aby ta osoba była radosna. Co możemy zrobić? (metodą „Burzy mózgow” dzieci podają odpowiedzi). Zabawa będzie przyjemna w towarzystwie smutnego czy wesołego dziecka? Podczas prezentacji każde dziecko ze swoją pracą jest fotografowane.

Nauczycielka mówi, że to są kolorowe listy życzeń, które będziemy wysyłać.

WAŻNE: nauczycielka przykleja radosną twarz na miejscu smutnej twarzy dziecka.

7. Wspólny taniec przy wesołej muzyce.

8. Ewaluacja: dzieci wybierają minę, którą mają po zajęciach.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci pięcioletnich. Czas trwania zajęć – 25 minut. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych zainteresowań i możliwości dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi.